

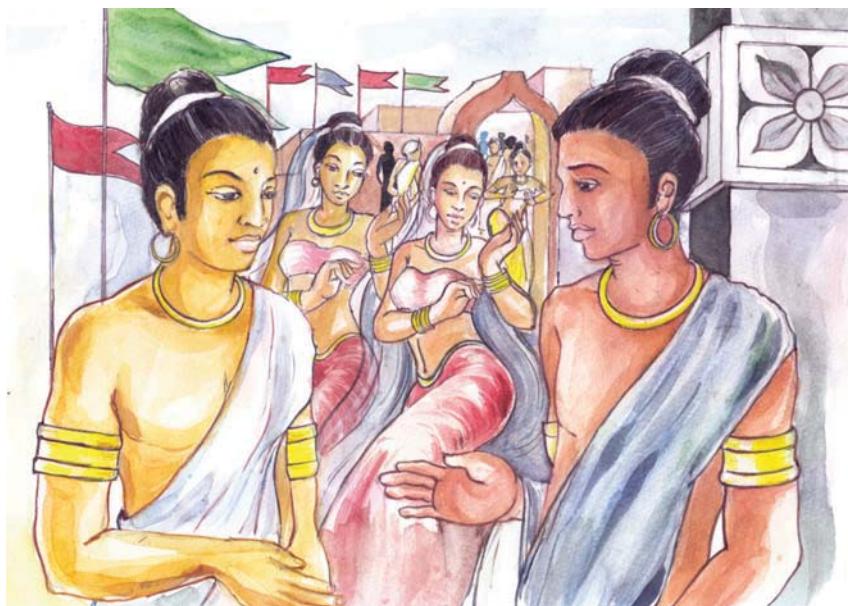
06

අගසට් දෙනමගෙන් උගනිමු

අපේ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ අගසට් දෙනම සැරියුත් මුගලන් මහරභතන් වහන්සේ ය. උන් වහන්සේලා ගිහි තරුණයන් ලෙස පැවිද්ද පෙළමුණු ආකාරයන් පැවිද්දෙන් පසු ගත කළ ජ්විතයන් බෙහෙවින්ම ආදර්ශවත් ය. ඒ වරිත දෙකෙන් අපට උගත හැකි බොහෝ දේ ඇත.

දූෂිත්, රජගහ නුවර ප්‍රසිද්ධ නගරයකි. ඒ සම්පයෙහි උපතිස්ස නම් වූ සුන්දර බමුණු ගමක් පිහිටා තිබුණි. එහි මහාසාර නම් බමුණු කුලයක සාරි නම් වූ බැමීණියට උපන් දෙවු පුතු උපතිස්ස නමින් ප්‍රකට විය. කෝලිත නමින් හඳුන්වන ලද්දේ උපතිස්ස ගම සම්පයෙහි වූ තවත් එවැනි ම බමුණු ගමකි. එහි මහාසාර බමුණු කුලයෙහි උපන් මොගල්ලාන බැමීණියගේ පුතුයා ප්‍රකට වූයේ කෝලිත නමිනි.

උපතිස්ස - කෝලිත දෙදෙන ඉතා කුඩා කළ පටන් ම කල්පාණ මිතුයේ වූහ. කුමයෙන් තරුණ වියට පත් ඔවුහු තවත් මිතුරන් පිරිසක් ද සමග රජගහ නුවර වාර්ෂික ව පැවැත්වෙන මහා සැණකෙකුලියකට සහභාගි වූහ. එය හැඳින්වුයේ “ගිර්ගසමජ්ප” යනුවෙනි. එම සැණකෙකුලිය සැමට මහත් විනෝදාස්වාදයක් ගෙන දුන්නේ ය. දිනක් **උපතිස්ස** - කෝලිත දෙදෙනාට ම සිතුවෙන් මේ විනෝදාය නිරර්ථක දෙයක් බවයි.

මෙලොට උපන් සත්ත්ව වර්ගයා මොහොතින් මොහොත මරණය කරා පැතා වන කල්හි මෙබදු නැවුම්, ගැසුම්, වැසුම් දෙස බලා විනෝද විමෙන් ඇති එලය කුමක් දැයි, දෙදෙනා ම ඔවුනොවුන්ගෙන් විමුජුහ. ඔවුන් විමුක්තිය සොයුම්න් සත්‍ය ගවේෂණය සඳහා ගොමු කරවීමට එය ම හේතුවක් විය. ඒ අනුව ඔවුහු එකල විසු ප්‍රකට ගුරුවරයකු වූ සංජය නමැති පිරිවැළියා පැහැදි වූහ.

එතුමාගේ දහම සම්පූර්ණයෙන් ම උගත් ඔවුනට එමගින් විමුක්තිය ලද නොහැකි බව වැටහිණි. ඉන් පසු දෙදෙනා වෙන වෙන ම විමුක්තිය සොයා යාමට තීරණය කර පහත එකත්තාවට පැමිණියන. එනම්,

“අප දෙදෙනාගෙන් යමකු පළමු ව විමුක්තිය ලද හොත් ඒ බව අනෙකාට ද දැන්විය යුතු ය” යන්න ය.

මෙසේ සත්‍යය සොයා ගිය උපතිස්ස පිරිවැළියාට දිනක් රුහුණ තුවර දී සත්‍යන් ඉදුරන් ඇති ව වචින්නා වූ පැවිදී උතුමකු මූණ ගැසුණි. “ආත්වරයයකි. මේ නම් ඒකාන්තයෙන් ම රහතන් වහන්සේ නමක් හෝ රහත් මග ගමන් කරන්නක විය යුතු යැ”යි හෙතෙම සිති ය. එය මිතු පිණිස වැඩම්වන වේලාට වූ හේඛින් කතා බහ නොකළ යුතු බව සලකා උන් වහන්සේ පසුපසින් ගොස් දන් වළඳන වේලෙහි කළ යුතු උවටැන් සිදු කළ හෙතෙම අවසානයේ දී මෙසේ ඇසි ය:

“ස්වාමීනි, ඔබ වහන්සේගේ ඉන්දිය ඉතා ප්‍රසන්න ය. කිසියම් විමුක්ති මාර්ගයකට පිළිපන් බවක් දිස් වේ. ඔබ වහන්සේගේ ගුරුවරයා කවරෙක් ද? ඔබ කවර නම් ධර්මයක් රැවී කරන්නේ ද?”

තෙරණුවෝ :

“ඁාක්ෂමුනි ගොතම බුදුරජාණන් වහන්සේ ලොට පහළ වී සිටිති. මම එම බුදුරජාණන් වහන්සේ උදෙසා ගිහි ගෙය හැර දමා පැවිදී වුණෙමි. උන් වහන්සේ මාගේ ඁාස්තාවරයාණන් වහන්සේ ය.”

෋පතිස්ස පිරිවැළියා : ස්වාමීනි, ඔබ වහන්සේගේ එම ඁාස්තාවරයාණන් වහන්සේ දේශනා කරන ධර්මය කුමක් ද?

තෙරණුවෝ :

යේ ධම්මා හේතුප්පහවා
තේසං හේතුං තථාගතෝ ආහ
තේසක්ව යෝ නිරෝධෝ
ඒවං වාදී මහා සමණෝ

යම ධර්මයක් හේතුන් මූල්‍යාචාර උපදී ද, එම හේතුව තරාගතයන් වහන්සේ දේශනා කළහ. එම හේතුව නැති විමෙන් එලයන් නැති වන බව ද වදාලන. ඒ මහා ග්‍රමණයන් වහන්සේ මෙබදු දේශනාවක් පවත්වති.

රහතන් වහන්සේ නමක් වූ අස්සඹ් නම් තෙරණුවෝ පස්වග හික්ෂන්ගෙන් කෙනෙක් වූහ. උන් වහන්සේ මෙසේ කෙටියෙන් දේශනා කළ ධර්මය මැනවීන් වටහාගත් උපතිස්ස පිරිවැඹ්යා ගාරාවේ මූල් පද දෙක ඇසීමෙන් ම සේවන් එලයට පත් විය. හෙතෙම පොරාන්දු වූ පරිදි වහා සිය මිතුරු කෝලිත පිරිවැඹ්යා සොයා ගියේ ය. තමා අස්සඹ් මහරහතන් වහන්සේගෙන් අසා දාන ගත් දහම ඔහුට හෙළි කළේ ය. ඉහත තී ගාරාවහි පද සතර ඇසු කෝලිත පිරිවැඹ්යා ද සේවන් එලයට පත් විය. පිපෙන්නව ආසන්නව තිබු පියුමකට හිරු එලිය ලැබුණා සේ බොහෝ කළ් පැවිදී දම් පුරා තිබු බැවින් උපතිස්සට මෙන් ම කෝලිතට ද එසේ ධර්මාවබෝධය කළ හැකි විය.

කවදත් ගුරුන් පිදීම තම වරිත ලක්ෂණය වූ බැවින් උපතිස්ස පිරිවැඹ් තෙමේ කෝලිත පිරිවැඹ්යා ද සමග සිය පැයකී ආචාර්යවරයා වූ සංජය පිරිවැඹ්යා වෙත එළඹියේ ය. බුදුරජාණන් වහන්සේ ලොව පහළ වී නිවන් මග හෙළිකර තිබෙන නිසා උන් වහන්සේ තමුවට යාමට ඔහුට ආරාධනා කළේ ය. එහෙත් ගාස්තාවරයකු ලෙස සිට ග්‍රාවකයකු වීමට ඇති අකුමැත්ත නිසා සංජය පිරිවැඹ්යා එම ඇරුයුම ප්‍රතික්ෂේප කළේ ය. අනතුරුව සංජය පිරිවැඹ්යාගෙන් වෙන් ව තමන් හා එක් වූ දෙසිය පනහක් පමණ වූ පිරිවැඹ් පිරිස ද සමග උපතිස්ස කෝලිත දෙදෙන බුදුරුදීන් වෙත ගොස් පැවිදී උපසම්පදාව ලදහ. පැවිදී විමෙන් පසු උපතිස්ස පිරිවැඹ්යා සාරි බැමිණියගේ පුතුයා වූ හෙයින් සාරිප්‍රත්ත තෙරුන් නමින් ද, කෝලිත පිරිවැඹ්යා මොග්ගලී බැමිණියගේ පුතුයා වූ හෙයින් මොග්ගලීලාන තෙරුන් නමින් ද ප්‍රකට විය.

පැවිදීදෙන් දෙසතියකට පසු රුහුන නුවර සුකරඛත ලෙනේ දී බුදුරජාණන් වහන්සේ සැරියුත් තෙරුන් වහන්සේගේ බැනතුවන් වන "දිස්නඩ" පිරිවැඹ්යාට දේශනා කළ වේදනා පරිගැහ සුතුය අසා සැරියුත් තෙරණුවෝ රහත් වූහ. ඒ වන විට මුගලන් තෙරණුවෝ රහත් හාවයට පත් ව සිටියන. සැරියුත් මුගලන් දෙනම මෙසේ මහරහත් හාවය ලබා ග්‍රාවක පාරමී ඇානය සම්පූර්ණ කළ පසු බුදුරජාණන් වහන්සේ රුහුන නුවර වේල්වනාරාමයට හික්ෂන් වහන්සේලා එක්රස් කරවූහ. එය ප්‍රථම සංස සන්නිපාතය ලෙස හැඳින්වේ. ඒ නවම පොහොය දිනක ය. එහි දී සැරියුත් මුගලන් මහරහතන් වහන්සේට අගසට් තනතුරු පුදානය කෙරිණි.

එ දෙනමට අගසට් තනතුරු පුදානය කිරීමට හේතුව ද ප්‍රකාශ කරන ලදී. "මහණෙනි, පංච වග්ගික හික්ෂ්ඨු, යස හික්ෂ්ව, භදු වග්ගික හික්ෂ්ඨු, තුන් බැ ජරිල

හික්පු යන මේ සියලු දෙනා ම අනෙකක් පතා ම එන් කළාහු ය. අගසවි තනතුරු නොපැතුහ. එහෙත් සැරියුත් මුගලන් දෙනම අගසවි තනතුරු පතා ම පෙරැම් පිරිභ.” යි අගසවි දෙනමගේ අතිත ප්‍රවෘත්ති ගෙන හැර දැක්වූහ. සැරියුත් තෙරණුවන් ප්‍රජාවන්තයින් අතර ද මුගලන් තෙරණුවන් සංද්ධීමතුන් අතර ද අග්‍රස්ථානයට පත් කරනු ලැබූහ. ධර්ම සේනාධිපති තනතුර ලැබූණේ ද සැරියුත් තෙරැන් වහන්සේට ය.

සැරියුත් තෙරැන් වහන්සේගේ ධර්ම දේශනා හැකියාව බුදුරජාණන් වහන්සේ නොයෙක් අවස්ථාවල දී බෙහෙවින් අගය කොට ඇත. “මහණෙනි වතුරාර්ය සත්‍යය විස්තරාත්මකව දේශනා කරන්නට, ඉතා භෞදින් විශ්‍රාජ කරන්නට සැරියුත් බෙහෙවින් සමත් ය” යන දේශනාවෙන් එය මතා ව පැහැදිලි වේ.

සැරියුත් මහ තෙරැන් වහන්සේගේ විශිෂ්ට වූ ගණ සම්දාය අතර අසීමිත ගුරු ගොරවය ද සැමගේ නිති පැසසුමට ලක් වූවකි. තමන්ට නිවන් මග පෙන්වා දුන් අස්සර් මහරහත් තෙරණුවන් සිටි දියාවට දිනාකට තෙවරක් නමස්කාර කළ උන් වහන්සේ එදෙසට හිස ලා සැතපුණු බව ද සාරිපුත්ත අපදානයෙහි දක්වෙයි.

සෝ මේ ආවරියෝ ආසී
අස්සර් නාම සාවකේ
යස්සං දිසායං වසති
උස්සිසමිහි කරෝමහං

මාගේ ආවාර්යවරයා වූ අස්සර් නම් බුද්ධ ග්‍රාවකයන් වහන්සේ
කිසියම් දියාවක වෙසෙන් ද මම එදෙසට හිස ලා සැතපෙමි.

එසේ ම කුඩා සාමණේර නමක් පෙන්වා දෙන අඩුපාඩුවක් වූව ද පිළිගැනීමට තරම් සැරියුත් තෙරණුවෝ නිහතමානි වූහ. දිනක් උන් වහන්සේ විහාර මේවේ සක්මන් කරමින් සිටින අතරතුර නොදුනුවත් ව ම සිවුරේ එක් කොනක් පහතට එල්ලෙමින් බිම ගැවෙනු සත් හැවිරිදි සාමණේර නමක් දුටුවෙ ය. සාමණේර නම එය පෙන්වා දුන් කළේහි සැරියුත් තෙරණුවෝ එම අවවාදය නිහතමානි ව පිළිගෙන සිය සිවුර සකස් කර ගනීමින් බුදුරදුන් වැඩසිටි දියාවට දොහොත් මුදුන් දී නමස්කාර කළහ.

අගසවි සැරියුත් තෙරණුවෝ තමන් සතු කාර්යභාරය පිළිබඳ මතා අවබෝධයකින් ක්‍රියා කළහ; නොමගට යොමු ව සිටි බොහෝ දෙනකු සුමගට යොමු කළහ. දෙවිදත් තෙරැන් සංස හේදය කොට හික්පු කණ්ඩායමක් රැගෙන ගයා ගිර්ඡයට ගිය අවස්ථාවේ දී සැරියුත් මුගලන් අගසවි දෙනම මුල් වී එම පිරිසට කරණු පහදා දී බුදුරදුන්

වෙත නැවත කැදුවාගෙන ඒම උදාහරණයක් ලෙස දැක්විය හැකි ය. සැරියුත් තෙරණුවේ පිරිනිවන් පැමුම ආසන්න අවස්ථාවේ දී සිය මැණියන් වූ මිසධිටුගත් සාරි බැමැණියට නිවන් මග කියා දී සෝචන් එලයෙහි පිහිටුවුහ. උන් වහන්සේගේ පිරිනිවන් පැමු ද එදින ම සිදු වූ බව සඳහන් වේ. සැරියුත් තෙරැන්ගේ විශිෂ්ට ගුණ වර්ණනා කළ බුදුරජාණන් වහන්සේ, උන් වහන්සේගේ ආදාහනයෙන් පසු බාතු නිධන් කොට සැයක් කරවීමට ද අනුදන වදාලන.

මුගලන් මහරහතන් වහන්සේ ද සම්බුද්ධ ගාසනයෙහි විරස්ථීතිය සඳහා තම වගකීම් සම්භාරය පිළිබඳ මනා අවබෝධයකින් යුක්ත ව කැපවීමකින් කියා කළ පරමාදරු රහතන් වහන්සේ නමකි. සාද්ධී බලය යොදා ගනිමින් උන් වහන්සේ සිදු කළ පරමාදරු කාර්යයන් කිහිපයක් මෙසේ දැක්විය හැකි ය.

- නොමගට ගිය දේවදත්ත පාක්ෂික හික්ෂුන් සුමගට ගැනීම
- මධ්‍යමිය කොසිය සිවුතුමා මසුරුකමින් මුදවාලීම
- නන්දේපනන්ද නාගරාජයා දමනය කිරීම
- තම සිරුර තුළ මාරයා පෙරලි කළ අවස්ථාවේ තමා ද පෙර කළක මාරයා ව උපන් අවස්ථාවක් ගැනු සඳහන් කරමින් මාරයා දමනය කිරීම
- බුදුරඳන් මාතා දිව්‍ය රාජයාට අහිඛරුමය දේශනා කිරීමට දෙවිලොව වැඩීම කළ අවස්ථාවේ දී එම තොරතුරු විස්තර කොට ජනතාවට ධර්මය දේශනා කිරීම
- මිනිස් ලොව පමණක් නොව දෙවිලොව ද නිරයේ ද සැරිසරමින් සත්ත්වයන් කළ පින් පවි හා ඒවායෙහි විපාක ජනතාවට දේශනා කිරීම

සිය සාද්ධී බලය අනිසි ලෙස නොයෙදු මුගලන් මහරහතන් වහන්සේ ධර්ම දේශනා ගුවනුය කළ බුදුරජාණන් වහන්සේ ඒවා බෙහෙවින් ම අගය කළ අවස්ථා ද සැතු පිටකයේ හමුවෙයි.

මුගලන් මහ රහතන් වහන්සේ ස්වකීය සාද්ධී බලය ද යොදා ගනිමින් ධර්මය දේශනා කිරීම නිසා බොහෝ දෙනා රත්නතුයෙහි ප්‍රසාදය ද ධර්මාවබෝධය ද උපදාවා ගත්හ. එනිසා ම අනාස තීර්ථකයේ මුගලන් මහ තෙරැන් වහන්සේ කෙරෙහි දැඩි වෙරයකින් පසු වූහ. උන් වහන්සේ සාතනය කිරීමට ද කුමන්තුණය කළහ. පළමු හා දෙවැනි කුමන්තුණවල දී උන් වහන්සේ සාද්ධී බලයෙන් සියල්ල මැඩ පැවැත්වීමට සමත් වූහ. එහෙත් තෙවැනි වර සෞරුන් වැටුළු අවස්ථාවේ දී පෙර අත් හවයක දෙමාපියන් මැරීමේ පාප කර්මයෙහි විපාකය නොවැලැක්විය හැකි සේ තමා කරා එළඹ ඇති බව දැන නිසල ව පුන්හ. සෞරු තලා පෙළා උන් වහන්සේ මළහ සි, සිතා පිටත් ව ගිහෙ. සාද්ධී බලයෙන් ගරීරය බලගන්වාගෙන බුදුරඳන් වෙත එළඹී මුගලන් මහරහතන් වහන්සේ නොයෙක් සාද්ධී ප්‍රාතිභාරය පා වැද අවසර ගෙන කාලසිලාවට වැඩමවා එහි දී පිරිනිවන් පා වදාලන.

මෙම අගසට් වරිත දෙකෙන් ඉගෙන ගෙන අපේ වරිතවලට එකතු කර ගත හැකි ගුණාග අතර පහත සඳහන් ඒවා ද වේ.

- කරන කියන හැම දෙයක් ගැන ම විමසිලිමත් වීම
- විනෝද වීම පමණක් ජීවිතයේ පරමාර්ථය ලෙස නොසැලිම
- පොරොන්දු අමතක නොකර නිසි පරිදි ඉටු කිරීම
- තමාට කුඩා කළ ඉගැන්වූ ගුරුවරුන්ට පවා ගොරවාදර දැක්වීම
- ගුරුවරුන්ගේ පැසසුමට ලක් වන ලෙස දක්ෂතා ගොඩනගා ගැනීම
- තම හිතවතුන් නොමග යන විටෙක ඔවුන් යහ මගට ගැනීමට කළ හැකි දෙයක් කිරීම
- කොතරම් උසස් තත්ත්වයකට නියත් කළ කම් පල දෙන බැවින් පුංචි පවක් වුණන් නොකර සිටීමට උත්සාහ දැඩිම.
- තම දෙමාපියන් ආගම දහමට ලැදියාව තැන්තම් ඔවුන් තුළ ආගමික ලැදියාව ඇති කිරීම සඳහා කටයුතු කිරීම

සාරාංශය

සසර රස් කරගත් අපමණ කුසල් බලයෙන් බුදු සපුහෙහි අගසට් පද්ධි ලැබූ සැරුපුන් මුගලන් මහරහතන් වහන්සේලාගේ ජීවන වරිත අප ජීවිත ආලෝකවත් කර ගැනීමට මනා පුර්වාදරුණයක් සපයයි. වගකීම් නිසි පරිදි දාන හැදින ක්‍රියා කිරීමත්, ගුරු ගොරවයත්, කළුහාණ මිතු ආශ්‍යත්, නිහතමානි වාම් පැවැත්මත්, පරාර්ථ සේවාවත් ඒ අතර ප්‍රධාන ය. අප ජන සමාජයේ ජීවත් විමේ දී දිවිමගට ආදරුණයක් එක් කර ගැනීම සඳහා බෙහෙවින් ම යෝගා වන්නේ මෙවන් උත්තරීතර ආර්යයන් වහන්සේලාගේ වරිතාපදානයන් ය.

ක්‍රියාකාරකම

සැරුපුන් මුගලන් මහරහතන් වහන්සේලා සතු ව පැවති විශේෂ ගුණාග ලෙස මෙම පාඨමෙහි දක්වා ඇති කරුණු එම වරිත දෙකෙහි සිද්ධි ඇසුරින් වෙන වෙන ම පැහැදිලි කෙරෙන වගුවක් පිළියෙළ කරන්න.

ප්‍රහාණුවට

තදෙනු පබිජේතෝ සන්තෝ
ජාතියා සත්ත වස්සිකොරු
සෝ පි මං අනුසාසනයා
පතිගණ්ඩාම් මුද්ධනා

මිවාද සිජ්ප දානේන
සික්බාපේති මමං ගරු
සගාරවෙන විත්තේන
අභං වන්දාම් තං ගරු

හාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්ස, උපතින් සත් හැවිරිදි වූ පැවිද්දක වුව ද මට යම්
අනුගාසනාවක් කරන්නේ නම් මම එය ඔබ වහන්සේට වැද මුදුනින් පිළිගනීම්.